1964 సుప్రీం కోర్టు రిపోర్టులు (7) 97

వ్రాజ్ లాల్ మణిలాల్ అండ్ కో.

వర్సెస్

యూనియన్ ఆఫ్ ఇండియామరియు ఇతరులు

[పి.బి.గజేంద్రగడ్కర్, సి.జె., కె.ఎన్.వాంచూ, జె.సి.షా,

ఎన్.రాజగోపాల అయ్యంగార్ మరియుఎస్.ఎం.సిక్రీ, జె.జె.]

గనులు మరియు ఖనిజాలు - ఆమోద ధృవీకరణ పత్రాన్ని పునరుద్ధరించడానికి రాష్ట్ర ప్రభుత్వం నిరాకరిస్తుంది - కేంద్ర ప్రభుత్వానికి రివ్యూ పిటిషన్ - పిటిషనర్ల వెనుక రాష్ట్ర ప్రభుత్వం నుండి నివేదిక మరియు సమాచారాన్ని కేంద్ర ప్రభుత్వం స్వీకరిస్తుంది - కేంద్ర ప్రభుత్వం తాత్కాలిక న్యాయ వ్యవస్థ - సహజ న్యాయ ఉల్లంఘన - గనులు మరియు ఖనిజాల (నియంత్రణ మరియు అభివృద్ధి) చట్టం, 1948 (1948 నెంబరు XLIII) - మైన్స్ కన్సెషన్ రూల్స్, 1949 నిబంధనలు 57, 59.

గనులు, ఖనిజాల (నియంత్రణ, అభివృద్ధి) చట్టం- 1948 ప్రకారం రూపొందించిన ఖనిజ రాయితీల నిబంధనలు- 1949 ప్రకారం ప్రాస్పెక్టింగ్ లైసెన్స్ తో పాటు రాష్ట్ర ప్రభుత్వం నుంచి ఆమోద ధ్రువీకరణ పత్రాన్ని కలిగి ఉన్నారు. 1955 డిసెంబర్ వరకు అనుమతులు పొందిన ఈ అప్రూవల్ సర్టిఫికేట్ ను సంస్థలో భాగస్వాములు మారారనే కారణంతో రాష్ట్ర ప్రభుత్వం రెన్యువల్ చేయడానికి నిరాకరించింది. అనంతరం అనుమతుల ధ్రువీకరణ పత్రాన్ని పునరుద్ధరించేందుకు నిరాకరిస్తూ రాష్ట్ర ప్రభుత్వం జారీ చేసిన ఉత్తర్వులను పునఃసమీక్షించాలని పిటిషనర్లు ఖనిజాల రాయితీ నిబంధనల్లోని రూల్ 57 కింద కేంద్ర ప్రభుత్వానికి దరఖాస్తు చేసుకున్నారు. ఈ దరఖాస్తు పెండింగ్ లో ఉండగానే కేంద్ర ప్రభుత్వం రాష్ట్ర ప్రభుత్వంతో సంప్రదింపులు జరిపి సమాచారం

సేకరించి పిటిషనర్ల పెన్నుదన్నుగా నిలిచేందుకు గల మెరిట్స్ గురించి వారి అభిప్రాయాలను స్వీకరించింది. ఉత్తరప్రత్యుత్తరాల కాపీలు కావాలని, వినడానికి అవకాశం ఇవ్వాలని పిటిషనర్లు చేసిన అభ్యర్థనను కేంద్ర ప్రభుత్వం తిరస్కరించింది. చివరకు రాష్ట్ర ప్రభుత్వ నిర్ణయంలో జోక్యం చేసుకోవడానికి సరైన ఆధారాలు లేవనే కారణంతో కేంద్ర ప్రభుత్వం రివ్యూ దరఖాస్తును తిరస్కరించింది. ఈ కోర్టు మంజూరు చేసిన ప్రత్యేక సెలవుపై ప్రస్తుత అప్పీలు దాఖలైంది. రూల్ 59 ప్రకారం రూల్ 57(2) కింద దాఖలైన దరఖాస్తును కేంద్ర ప్రభుత్వం పరిష్కరించే సమయంలో క్వాసీ జ్యుడీషియల్ అథారిటీగా వ్యవహరిస్తుందని, పిటిషనర్ల వెనుక రాష్ట్ర ప్రభుత్వ నివేదికను పరిగణనలోకి తీసుకొని, తమ వాదనను వినిపించేందుకు సహేతుకమైన అవకాశం ఇవ్వకుండా జారీ చేసిన ఉత్తర్వులు సహజ న్యాయానికి విరుద్ధమని, అందువల్ల అవి చెల్లవని పిటిషనర్ల తరఫున వాదించారు.

నిర్వచించబడింది:i) రూల్ 59 కింద సమీక్ష కోసం దరఖాస్తును పరిష్కరించేటప్పుడు కేంద్ర ప్రభుత్వం క్వాసీ జ్యుడీషియల్ అథారిటీగా పనిచేస్తుంది.

శివాజీ నాథూభాయ్ వర్సెస్ యూనియన్ ఆఫ్ ఇండియా, [1960) 2ఎస్.సి.ఆర్. 775, దీని మీద ఆధారపడింది.

(ii) శివాజీ నాథూభాయ్ కేసు ప్రతివాదులకు వ్యతిరేకంగా కేంద్ర ప్రభుత్వం ముందు తీర్పు వెలువరించిన కేసుకు సంబంధించినది అయినప్పటికీ, సమీక్ష కోసం దరఖాస్తుదారుడికి అందుబాటులో లేని అంశాల ఆధారంగా సమీక్ష కోసం పిటిషన్ తిరస్కరణకు గురైనప్పుడు కూడా ఇదే సూత్రం వర్తిస్తుంది.

(iii) పై సూత్రాన్ని ప్రస్తుత కేసుకు వర్తింపజేస్తూ కేంద్ర ప్రభుత్వం జారీ చేసిన ఉత్తర్వు సహజ న్యాయ సూత్రాలకు విరుద్ధంగా ఉందని, పిటిషనర్లకు సహేతుకమైన విచారణ అవకాశం ఇవ్వకుండానే ఈ తీర్పును వెలువరించారని, ఇది నిష్పాక్షిక విచారణకు నోచుకోవడమన్నారు.

సివిల్ అప్పీలేట్ పరిధి: సివిల్ అప్పీళ్ల సంఖ్యలు 115 & 116 ఆఫ్ 1963. జులై 9, 1958, సెప్టెంబర్ 24, 1958 నాటి భారత యూనియన్ (ఉక్కు, గనులు మరియు ఇంధన మంత్రిత్వ శాఖ, న్యూఢిల్లీ) మరియు ఢిల్లీలోని పంజాబ్ హైకోర్టు (సర్క్యూట్ బెంచ్) యొక్క తీర్పు మరియు ఉత్తర్వుల నుండి ప్రత్యేక సెలవు ద్వారా అప్పీళ్లు.

పిటిషనర్ తరఫున జి.ఎస్.పాఠక్, రామేశ్వర్ నాథ్, ఎస్.ఎన్.ఆండ్లే (రెండు అప్పీళ్లలో).

ప్రతివాది నెం.1 (రెండు అప్పీళ్లలోనూ) తరఫున ఎస్.జి.పట్వర్ధన్, బి.ఆర్.కె.జి.ఆచార్.

ఐ. ఎన్. ష్రాఫ్, ప్రతిస్పందకుడు నెం.2 కొరకు (C.A. నెంబరు 116/1963లో).

మార్చి 10, 1964. ఈ మేరకు న్యాయమూర్తి జస్టిస్ అయ్యంగార్ తీర్పు వెలువరించారు- సివిల్ అప్పీల్ నెంబరు 115 రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 136 కింద ఈ కోర్టు మంజూరు చేసిన ప్రత్యేక సెలవు ద్వారా ఉంది మరియు సర్టిఫికేట్ పునరుద్ధరణ కోసం మధ్యప్రదేశ్ ప్రభుత్వం జారీ చేసిన ఉత్తర్వులను పునఃసమీక్షించడానికి ఖనిజ రాయితీ నిబంధనలు, 1949 లోని రూల్ 57 కింద పిటిషనర్లు దాఖలు చేసిన దరఖాస్తును తిరస్కరిస్తూ జులై 9, 1958 న భారత యూనియన్ (ఉక్కు, గనులు మరియు ఇంధన మంత్రిత్వ శాఖ) ఇచ్చిన ఉత్తర్వులకు వ్యతిరేకంగా ఉంది. వాటికి ఆమోదం లభించింది. భారత యూనియన్ ఇచ్చిన పై ఉత్తర్వులను రద్దు చేయాలని రాజ్యాంగం కోరితే ఆర్టికల్ 226 కింద పిటిషనర్లు పంజాబ్ హైకోర్టులో పిటిషన్ దాఖలు చేశారు. పంజాబ్ హైకోర్టు ఇచ్చిన ఈ ఉత్తర్వులను సవాల్ చేస్తూ 1963 సివిల్ అప్పీల్ నంబరు 116లో హైకోర్టు ఈ పిటిషన్ ను కొట్టివేసింది. అందువల్ల రెండు అప్పీళ్లు ఒకే ఉత్తర్వు చెల్లుబాటును సవాలు చేసేలా ఉన్నాయని, అందువల్ల మనం వాటిని కలిసి పరిష్కరిస్తాం.

భాగస్వామ్య సంస్థగా ఏర్పడిన పిటిషనర్లు మైనింగ్ వ్యాపారంలో నిమగ్నమై మధ్యప్రదేశ్ రాష్ట్రంలో ప్రాస్పెక్టింగ్ లైసెన్స్ కలిగి ఉన్నారు. రాష్ట్రంలోని పలు ప్రాంతాల్లో ప్రాస్పెక్టింగ్, వర్కింగ్

ఖనిజాలకు సంబంధించి రాయితీలు ఉన్నాయని, వాటి వివరాలను ప్రస్తావించాల్సిన అవసరం లేదన్నారు. మైన్స్ అండ్ మినరల్స్ (రెగ్యులేషన్ అండ్ డెవలప్ మెంట్) యాక్ట్, 1948 (యాక్ట్ నెం. XLIII ఆఫ్ 1948) మరియు దాని కింద రూపొందించిన మినరల్ కన్సెషన్ రూల్స్, 1949 ప్రకారం, ఒక వ్యక్తికి ప్రాస్పెక్టింగ్ లైసెన్స్ మంజూరు చేయడానికి సంబంధిత రాష్ట్ర ప్రభుత్వం నుండి ఆమోద ధృవీకరణ పత్రాన్ని కలిగి ఉండాలి, అదేవిధంగా అదే విధమైన ఆమోద ధృవీకరణ పత్రాన్ని కలిగి ఉంటే తప్ప ఏ వ్యక్తికి మైనింగ్ లీజు మంజూరు చేయరాదని నిబంధనలు చెబుతున్నాయి. ఖనిజ రాయితీలు పొందిన భూముల్లో ప్రాస్పెక్టింగ్ చేయడానికి వీలుగా 1952 నుంచి ఖనిజ రాయితీ నిబంధనల ప్రకారం మధ్యప్రదేశ్ ప్రభుత్వం నుంచి ధ్రువీకరణ పత్రం కోసం దరఖాస్తు చేసుకుని పొందారు. సర్టిఫికేట్ కాలపరిమితి ఒక క్యాలెండర్ సంవత్సరం మరియు ఇది అమలులోకి రావాలంటే ప్రతి సంవత్సరం దానిని పునరుద్ధరించాల్సి ఉంటుంది. పిటిషనర్లకు 1952 సంవత్సరానికి మంజూరు చేసిన ఒరిజినల్ సర్టిఫికేట్ ను ఏటా రెన్యువల్ చేస్తున్నారు మరియు ఫలితంగా వారు డిసెంబర్ 31, 1955 తో ముగిసే కాలం వరకు చెల్లుబాటు అయ్యే ఆమోద ధృవీకరణ పత్రాన్ని కలిగి ఉన్నారు. తరువాతి క్యాలెండర్ సంవత్సరం 1956 కోసం దీనిని పునరుద్ధరించాలని వారు 1955 నవంబరు 22 న మధ్యప్రదేశ్ ప్రభుత్వానికి దరఖాస్తు చేశారు. నిబంధనల ప్రకారం సూచించిన దరఖాస్తు రూపానికి అవసరమైన సమాచారాన్ని అందించి అవసరమైన పత్రాలను దాఖలు చేసి భండారా జిల్లా అధికారి ఈ దరఖాస్తును సిఫారసు చేశారు. అయితే రాష్ట్ర ప్రభుత్వం 1956 సెప్టెంబర్ 21న జారీ చేసిన ఉత్తర్వు ద్వారా దరఖాస్తును తిరస్కరించింది. ఈ ఉత్తర్వును 1956 అక్టోబరు 6న పిటిషనర్లకు తెలియజేయగా, ఖనిజ రాయితీ నిబంధనల్లోని రూల్ 57 ప్రకారం రాష్ట్ర ప్రభుత్వ ఉత్తర్వులను పునఃసమీక్షించాలని పిటిషనర్లు 1956 నవంబర్ 15న కేంద్ర ప్రభుత్వానికి దరఖాస్తు చేసుకున్నారు. పిటిషనర్లు ప్రయోగించిన రూల్ 57(2) ఈ విధంగా ఉంది:

"ఈ నిబంధనలలో నిర్దేశించిన కాలపరిమితిలోగా అనుమతి సర్టిఫికేట్ లేదా ప్రాస్పెక్టింగ్ లైసెన్స్ లేదా మైనింగ్ లీజు పునరుద్ధరణ కోసం ఒక దరఖాస్తును పరిష్కరించడంలో రాష్ట్ర

ప్రభుత్వం విఫలమైతే, అటువంటి వైఫల్యాన్ని, ఈ నిబంధనల ప్రయోజనం కోసం, అటువంటి ధృవీకరణ పత్రాన్ని మంజూరు చేయడానికి లేదా పునరుద్ధరించడానికి నిరాకరించడంగా పరిగణించబడుతుంది. లైసెన్స్ లేదా లీజు, అటువంటి వైఫల్యంతో బాధపడుతున్న ఎవరైనా, పైన పేర్కొన్న కాలపరిమితి ముగిసిన రెండు నెలల్లోపు, కేసును సమీక్షించడానికి కేంద్ర ప్రభుత్వానికి దరఖాస్తు చేసుకోవచ్చు."

సమీక్ష ప్రక్రియను రూల్ 59 ద్వారా నిర్దేశించారుఇది ఇలా ఉంది:

"సమీక్ష:- అటువంటి దరఖాస్తు అందిన తరువాత, కేంద్ర ప్రభుత్వం తనకు సముచితంగా అనిపిస్తే, సంబంధిత రికార్డులు మరియు ఇతర సమాచారాన్ని రాష్ట్ర ప్రభుత్వం నుండి కోరవచ్చు మరియు రాష్ట్ర ప్రభుత్వం అందించే ఏదైనా వివరణను పరిగణనలోకి తీసుకున్న తరువాత రాష్ట్ర ప్రభుత్వ ఉత్తర్వులను రద్దు చేయవచ్చు లేదా సవరించవచ్చు లేదా కేంద్ర ప్రభుత్వం న్యాయమైనది మరియు సముచితమైనదిగా భావించే అటువంటి ఉత్తర్వులను జారీ చేయవచ్చు."

ఆ తర్వాత సమీక్షకు దరఖాస్తును మంజూరు చేయడంలోని ఔచిత్యానికి సంబంధించి కేంద్ర ప్రభుత్వానికి, మధ్యప్రదేశ్ ప్రభుత్వానికి మధ్య ఉత్తరప్రత్యుత్తరాలు జరిగినట్లు తెలుస్తోంది. తమ దరఖాస్తుకు సంబంధించి రాష్ట్ర ప్రభుత్వం తమ వ్యాఖ్యల నివేదికను సమీక్షకు పంపాల్సి ఉందని కేంద్ర ప్రభుత్వం తమకు రాసిన లేఖ ద్వారా తెలుసుకున్న పిటిషనర్లు ఏం జరిగిందో తెలుసుకుని, తమ దరఖాస్తు పురోగతిని తమకు తెలియజేయాలని, వ్యక్తిగత విచారణకు అవకాశం కల్పించాలని అభ్యర్థించారు. తమ కేసు యొక్క వాస్తవికత గురించి ప్రభుత్వాన్ని సంతృప్తి పరచగలుగుతారు. భారత ప్రభుత్వం మధ్య జరిగిన ఈ ఉత్తరప్రత్యుత్తరాల్లో కొన్ని భాగాలు. అప్పీలుదారుల దరఖాస్తు యొక్క యోగ్యతలకు సంబంధించి రాష్ట్ర ప్రభుత్వం ఇప్పుడు రికార్డులో ఉంది, అయితే సమీక్ష కోసం దరఖాస్తును తిరస్కరిస్తూ జారీ చేసిన ఉత్తర్వు జారీ చేయడానికి

ముందు పిటిషనర్లకు ఈ పత్రాల గురించి తెలియజేయబడలేదనేది సాధారణ కారణం. 1958 జూలై 9న పిటిషనర్ల దరఖాస్తును కేంద్ర ప్రభుత్వం తిరస్కరించిందని ఉత్తర్వుల్లో పేర్కొన్నారు.

"1956 సంవత్సరానికి సంబంధించిన ఆమోద ధృవీకరణ పత్రం పునరుద్ధరణ కోసం మీరు పెట్టుకున్న దరఖాస్తును తిరస్కరించిన మధ్యప్రదేశ్ ప్రభుత్వం నిర్ణయంలో జోక్యం చేసుకోవడానికి సరైన ఆధారాలు లేవని కేంద్ర ప్రభుత్వం నిర్ధారణకు వచ్చింది."

ఆ తర్వాత పిటిషనర్లు రాష్ట్ర ప్రభుత్వ నివేదిక కాపీని కోరుతూ భారత ప్రభుత్వానికి దరఖాస్తు చేసుకోగా, దాని ఆధారంగా దరఖాస్తు తిరస్కరణకు గురైంది. తమ అభ్యర్థనను అంగీకరించలేకపోయినందుకు భారత ప్రభుత్వం పశ్చాత్తాపం వ్యక్తం చేసిందని పిటిషనర్లకు వచ్చిన సమాధానం. జూలై 9, 1958 నాటి ఈ ఉత్తర్వు చెల్లుబాటును 1963 అప్పీల్ నంబర్ 115లో సవాలు చేశారు.

పిటిషనర్ల తరఫు న్యాయవాది పాఠక్ వాదనలు వినిపిస్తూ రూల్ 59 ప్రకారం సెక్షన్ 57(2) కింద దాఖలైన దరఖాస్తును పరిష్కరించే సమయంలో కేంద్ర ప్రభుత్వం పాక్షిక న్యాయాధికారిగా వ్యవహరిస్తోందని, రాష్ట్ర ప్రభుత్వ నివేదికను పరిగణనలోకి తీసుకుని, నివేదికలోని అంశాలను తమకు తెలియకుండా, తమ వాదనను వినిపించేందుకు సహేతుకమైన అవకాశం ఇవ్వకుండా జారీ చేసిన ఉత్తర్వులు సహజ న్యాయానికి విరుద్ధమని, అందువల్ల ఇది సహజ న్యాయానికి విరుద్ధమని పిటిషనర్ల తరఫు న్యాయవాది పాఠక్ వాదించారు. శూన్యస్థానం. ఈ విషయంలో పండిత న్యాయవాది ఈ కోర్టు తీర్పుపై ఆధారపడి ఉన్నారు: శివాజీ నాథూభాయ్ వర్సెస్ ది యూనియన్ ఆఫ్ ఇండియా ([1960] 2 S.C.R 775.). రూల్ 59 కింద సమీక్ష కోసం దరఖాస్తును పరిష్కరించేటప్పుడు కేంద్ర ప్రభుత్వం ఉపయోగించే అధికార పరిధి స్వభావం గురించి శ్రీ పాఠక్ తన సమర్పణలో బాగా నిలబడ్డారు మరియు సూచించిన నియమం ప్రకారం పనిచేసే కేంద్ర ప్రభుత్వం ఒక పాక్షిక-జ్యుడీషియల్ అథారిటీగా పనిచేస్తుందని ఆయనకు మద్దతు ఇస్తుంది.

అందువల్ల పిటిషనర్లు తమ ప్రాతినిధ్యం వహించే అవకాశం లేని అంశాలకు సంబంధించి వారు మెటీరియల్ ఆధారంగా వ్యవహరించలేకపోయారని స్పష్టమవుతోంది. నిస్సందేహంగా, శివాజీ నాథూభాయ్ వర్సెస్ యూనియన్ ఆఫ్ ఇండియా అండ్ అదర్స్ ([1960] 2 S.C.R 775.) కేసులో ప్రతివాదులకు సమీక్ష కోసం దరఖాస్తుదారుడి కేసును కలిసే అవకాశం ఇవ్వకుండా కేంద్ర ప్రభుత్వం ముందు ప్రతివాదులకు వ్యతిరేకంగా ఉత్తర్వులు జారీ చేయబడిన కేసుకు సంబంధించినది, కానీ అదే సూత్రం మా అభిప్రాయం ప్రకారం, సమీక్ష కోసం దరఖాస్తుదారుడికి అందుబాటులో లేని అంశాల ఆధారంగా సమీక్ష కోసం పిటిషన్ తిరస్కరణకు గురైనప్పుడు కూడా దరఖాస్తు చేయవచ్చు.

మేము ఇదివరకే సూచించినట్లుగా, సంస్థ యొక్క ఏర్పాటు లో మార్పు వచ్చిందని భావించి రాష్ట్ర ప్రభుత్వం ఆమోద ధృవీకరణ పత్రాన్ని పునరుద్ధరించడానికి నిరాకరించింది, ఇది దాని గుర్తింపును నాశనం చేసింది. మరోవైపు, పిటిషనర్ల వాదన ఏమిటంటే, భాగస్వామ్య పత్రం యొక్క నిబంధనలు సంస్థ గుర్తింపును కొనసాగించడానికి స్పష్టమైన నిబంధనలను కలిగి ఉన్నాయి. మరణం, పదవీ విరమణ లేదా మరణించిన లేదా పదవీ విరమణ చేసిన భాగస్వాముల స్థానంలో కొత్త సభ్యుల చేరిక లేదా మరేదైనా కారణంతో సంస్థను రూపొందించే వ్యక్తులలో మార్పులు ఉన్నప్పటికీ. పిటిషనర్లు చేసిన విజ్ఞప్తులకు వ్యతిరేకంగా రాష్ట్ర ప్రభుత్వ నివేదికలో ఏవైనా అంశాలు ఉంటే, వాటిని కేంద్ర ప్రభుత్వం పరిగణనలోకి తీసుకుంటే, అవి ఏమిటో తెలియజేయడానికి, వారు లేవనెత్తిన వాదనలకు వారు ఎంతవరకు వ్యతిరేకంగా ఉన్నారో ఎత్తి చూపే అవకాశం పిటిషనర్లకు ఉంది.

రాష్ట్ర ప్రభుత్వం నుంచి తాము పొందిన నివేదికలోని అంశాలను బహిర్గతం చేయడానికి నిరాకరిస్తూ కేంద్ర ప్రభుత్వం తీసుకున్న వైఖరిని సమర్థించడానికి ప్రతివాది-యూనియన్ ఆఫ్ ఇండియా తరఫు న్యాయవాది ప్రయత్నించలేదు, ఇది వారు సమీక్ష కోసం దరఖాస్తును

తిరస్కరించిన వాస్తవిక ఆధారాన్ని వారికి అందించింది. అందువల్ల ఇప్పుడు అప్పీలులో ఉన్న కేంద్ర ప్రభుత్వం జారీ చేసిన ఉత్తర్వులు సహజ న్యాయ సూత్రాలకు విరుద్ధంగా ఉన్నాయని, పిటిషనర్లకు సహేతుకమైన విచారణ అవకాశం ఇవ్వకుండా తీర్పు ఇచ్చారని, ఇది నిష్పాక్షిక విచారణ కాదని చెప్పడానికి మాకు ఎటువంటి సంకోచం లేదు.

ఖనిజ రాయితీ నిబంధనల్లోని 57, 59 నిబంధనల ప్రకారం కేంద్ర ప్రభుత్వ అధికార పరిధిని వినియోగించడం నిజంగా పరిపాలనా దృక్పథమేనని, అందువల్ల పాక్షిక న్యాయ ప్రక్రియకు అవసరమైన సహేతుకమైన అవకాశం ఈ కేసుకు ఆకర్షించబడదనే అభిప్రాయంతో పంజాబ్ హైకోర్టు న్యాయమూర్తులు ఆర్టికల్ 226 కింద తమ ముందు దాఖలు చేసిన పిటిషన్ ను తోసిపుచ్చారు. శివాజీ నాథూభాయ్ వర్సెస్ యూనియన్ ఆఫ్ ఇండియా అండ్ అదర్స్ (1) కేసులో ఆ కోర్టు తీసుకున్న అభిప్రాయం ఇది. ఆ తీర్పును ఈ కోర్టు తిప్పికొట్టింది. ఇప్పుడు అప్పీలులో ఉన్న తమ తీర్పు తర్వాత ఈ కోర్టు ఇచ్చిన తీర్పును అనుసరించి ఈ తీర్పు వెలువడిందని, అందువల్ల ఈ కోర్టు తీర్పువల్లమేధావులైన న్యాయమూర్తులకు ప్రయోజనం లేదని పేర్కొనవచ్చు. ఫలితంగా అప్పీళ్లను అనుమతించి 1958 జూలై 9న కేంద్ర ప్రభుత్వం, 1958 సెప్టెంబర్ 24న హైకోర్టు ఇచ్చిన ఉత్తర్వులను కొట్టివేశారు. కేంద్ర ప్రభుత్వం రివ్యూ దరఖాస్తును కొత్తగా పరిశీలించి చట్టానికి అనుగుణంగా, ఈ తీర్పులో ఉన్న అంశాలను పరిగణనలోకి తీసుకుని పరిష్కరిస్తుంది.

పిటిషనర్లు ఈ కోర్టులో వారి ఖర్చులకు అర్హులు (విచారణ రుసుము ఒక సెట్).

అప్పీళ్లకు అనుమతి..